

Evangelhia zilei de marți: Sfințirea Templului din Ierusalim

Comentariu la Evangelhia de marți din săptămâna a 4-a de Paște. „Ți-am spus și nu mă crezi.” Credința este necesară pentru a-L primi pe Isus.

Credința este un dar pe care Dumnezeu este dispus să ni-l ofere și așteaptă să i-l cerem. Prin credință dobândim viața veșnică.

Evangelhie (In 10, 22-30)

Atunci avea loc sărbătoarea Înnoirii în Ierusalim. Era iarnă. Isus umbla prin templu, în porticul lui Solomon.

Iudeii l-au înconjurat și i-au zis: „Până când ne chinuiești sufletul? Dacă tu ești Cristos, spune-ne deschis!”

Isus le-a răspuns: „V-am spus și nu credeți. Faptele pe care le fac în numele Tatălui, acestea dau mărturie despre mine, însă voi nu credeți pentru că nu sunteți dintre oile mele. Oile mele ascultă glasul meu; eu le cunosc, iar ele mă urmează. Eu le dau viața veșnică și nu vor pieri niciodată. Și nimeni nu le va răpi din mâna mea. Tatăl meu, care mi le-a dat, este mai mare decât toți și nimeni nu le poate răpi din mâna Tatălui meu. Eu și Tatăl una suntem”.

Comentariu la Evanghelie

Scena pe care o auzim astăzi în Evanghelie are loc în timpul sărbătorii Dedicării, care se celebra la 25 Kislev (noiembrie-decembrie).

Această sărbătoare comemora anual purificarea Templului de către Iuda Macabeul în anul 148 al erei seleucide, corespunzător anului 165 î.Hr., după profanarea comisă de Antioh IV Epifanes (1Mac 4,36-59; 2Mac 1,2-19; 2Mac 10,1-8). Sărbătoarea dura opt zile.

Isus se plimba prin porticul lui Solomon. „Era iarnă”. Această mențiune le indica păgânilor anotimpul în care are loc scena și, totodată, arăta că locul era potrivit pentru acel moment al anului.

Isus este liniștit, iar deodată se apropie de El niște iudei: „Până când ne ții în suspans? Dacă Tu ești Cristosul, spune-ne deschis”.

De fapt, cum se întâmplă aproape întotdeauna, nu se apropie cu bună intenție. Inimile lor sunt închise din cauza mândriei și nu sunt capabili să asculte. Isus, care le citește în inimă, îi tratează cu multă delicatețe și le spune lucrurile cu claritate. Dacă nu-L recunosc ca Mesia, este pentru că nu vor să creadă. „V-am spus și nu credeți; lucrările pe care le fac în Numele Tatălui Meu dau mărturie despre Mine”.

Și le mai spune ceva în plus: „voi nu credeți pentru că nu sunteți dintre oile Mele”. Era ca și cum le-ar fi spus că, dacă și-ar deschide inima, dacă ar vrea să creadă, El însuși i-ar ajuta să creadă. Isus are nevoie de un minim de deschidere a inimii pentru a putea lucra în sufletul omului, pentru că mândria orbește. După cum spunea sfântul Josemaría: „De aceea, diavolul se străduiește atât de mult să ne orbească mintea cu mândria, care amuțește: știe că, de îndată ce

ne deschidem sufletul, Dumnezeu se revarsă cu darurile Sale”.

Domnul face referire la câteva dintre aceste daruri: „ascultă glasul Meu”, „Mă urmează”, „le dau viață veșnică” și „nimeni nu le va smulge din mâna Mea”.

Ascultăm această Evanghelie sărbătorind Învierea lui Cristos. Isus ne susține cu Iubirea Sa și ne promite că vom domni cu El în veșnicie. Adevărul este că nu ne poate oferi nimic mai mare: să trăim în prietenia Sa pe pământ și pentru toată veșnicia. Iar încrederea și siguranța oilor sporesc, pentru că merg cu Păstorul cel bun.

Javier Massa // Analogicus -
Pixabay

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-marti-sfintirea-
templului-din-ierusalim/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-marti-sfintirea-templului-din-ierusalim/) (22.03.2026)